

arealer, som ikke kan belyses i anmeldteordningen.

Så står der endelig: Det anmeldte projekt kan tidligst påbegyndes 10 arbejdsdage efter, at den skriftlige anmeldelse er modtaget af amtet. Det forudsætter også, at amtet ikke har meddelt anmelderen, at der er behov for en nærmere stillingtagen, det, man kalder screening.

Det vil sige, at den diskussion, vi har heroppe om, at amtet ikke har værktøjet, er fuldstændig forkert. Jeg oplever, at det sådan set kan være ligegyldigt, hvad jeg siger her, for det bliver slet ikke hørt. Man har sporet sig fuldstændig ind på et eller andet, og sådan skal det være, og ligegyldigt hvad man kan komme med af faktuelle oplysninger, så er det bare sådan alligevel.

Så når jeg hører ordførere stå heroppe og sige, at amtet slet ingen muligheder har, og hvordan skal de gribe ind, så står der her nævnt helt nøjagtigt tre punkter, som amterne skal gøre, og desuden kan amterne meddele, at der skal være screening.

Det virker underligt, når vi diskuterer det her, for hvad er det for et mål, man forfølger? Er der et eller andet, man gerne vil prøve at sprede?

Det har bare ikke noget med den anmeldteordning at gøre. Jeg kan forstå, at man synes, det er morsomt at give dem alle mulige navne og karakterer for nærmest at latterliggøre de mennesker, der er i den situation, hvor de står og venter og håber på, at der snart kommer en afgørelse. Det kalder man en tipskupon og sådan noget.

Men det er ikke rart for de mennesker, der måske er økonomisk afhængige af, at der kommer en afgørelse. En afgørelse, der vel at mærke handler om, at man lever op til alle de 10 punkter, jeg skitserede her. De 10 punkter bliver også lidt latterliggjort, selv om man, hvis man ville gå ind og læse dem, ville kunne se, at alle de ting, der bliver nævnt, netop er nogle, der skåner miljøet.

Det sidste er et spørgsmål om, hvem der har høringspligt. Jeg tror, det var fru Pernille Blach Hansen, der for ikke så længe siden sagde en masse om, hvem der nu ikke havde høringspligt længere. Jeg skal gøre Miljø- og Planlægningsudvalgets medlemmer opmærksom på, at der er blevet stillet et spørgsmål, nr. 162, til ministeren. Der står: Ministeren bedes oplyse, hvornår der er høringspligt ved screeningsager vedrørende udvidelse af landbrug, altså som det er i dag. Gammelkendt stof, altså lovgivning, der har været gældende længe nu. Der står: Planloven stil-

ler ikke krav om høring af omkringboende, før der træffes afgørelse i screeningsager.

Det får man udlagt til, at det er noget helt nyt hokusfokus, der lige pludselig bliver besluttet. Nej, det er det spørgsmål, jeg har svaret på her. Der står også, at en pligt til forudgående høring dog kan følge af reglerne i forvaltningsloven. Ja, selvfølgelig, nemlig hvis nogen efter omstændighederne har partsstatus.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at man nu skal have hele den her debat om noget, der skulle have forenklet det, og jeg håber stadig væk på, at parterne ikke har talt sig fra hinanden, så vi kan gå ind og lave en forenkling for de projekter, som er fuldstændig, skal vi sige, problemfri med hensyn til miljøet, således at de i hvert fald ikke behøver at skulle igennem så meget.

Hvor ville det have været befriende, hvis vi havde haft en debat i dag, hvor der var blevet sagt til ministeren, at der skulle et elvte punkt på, fordi der var et forhold, jeg havde overset, som vi skulle diskutere. Men det er ikke tilfældet, det er simpelt hen en ordning, der ikke virker, siger man.

Det kan vi jo diskutere længe, men nu tager jeg en debat med de parter, og så må jeg jo høre. Jeg og de folk, der har siddet og arbejdet med det her, har bestræbt os på at gøre det så godt for miljøet som overhovedet muligt, og vi er indstillet på, at miljøet overhovedet ikke kan komme til at tabe på det her, det kan jeg bare sige. Hvis det er tilfældet, så er det uinteressant for os.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg har et opklarende spørgsmål til ministeren, da jeg hørte meget efter ministerens redegørelse og også denne lille opsang til deltagerne i debatten her.

Nu siger ministeren, at efter 10 arbejdsdage må landmanden udbygge, hvis ikke amtet har meddelt nej. Lad os så antage, at landmanden straks går i gang med byggeriet, og mens man er i fuld gang, så klager nabo. Hvilken retssikkerhed har den nabo så, når byggeriet er sat i gang, og man er kommet langt? Er det så overhovedet realistisk, at man som nabo får noget ud af sin klage, når byggeriet er gået i gang?

Så hvis byggeriet er gået i gang, kan man jo spørge, hvad konsekvensen punkt 1 bliver for den nabo, der klager. Risikerer man, at der bliver sagt, at nå ja, det er meget godt, du klager, men nu er det for sent, det er gået i gang? Og punkt 2, hvad bliver konsekvensen for land-